

XXXV.

Forslag til Lov

om

Ægtebørn.

(Fremsat i Folketinget den 1. November 1934 af Justitsminister *Zahle*).

§ 1.

Ægtebørn er Børn af Forældre, som paa Avlingstiden levede i eller senere har indgaaet Ægteskab med hinanden, selvom Ægteskabet forinden Barnets Fødsel er ophævet ved Død eller Skilsmisse, og selvom Ægteskabet omstødes.

§ 2.

Fødes et Barn, medens Moderen er gift, eller efter at hendes Ægteskab er ophørt, paa en saadan Tid, at Barnet kan være avlet under Ægteskabet, anses Barnet som Barn af Ægtemanden, medmindre det godtgøres, at han ikke kan være Fader til Barnet.

Denne Regel gælder dog ikke, hvis Ægtefællerne paa Avlingstiden levede separerede eller faktisk adskilte, medmindre det godtgøres, at de indenfor Avlingstiden har haft Samleje med hinanden.

§ 3.

Sag til Afgørelse af, om Ægtemanden i Henhold til § 2 skal anses som Fader til et under Ægteskabet avlet Barn, kan anlægges saavel af Ægtemanden som af Barnets Moder og af Barnet eller dets Værge. Er Ægtemanden afgaaet ved Døden, kan Sag anlægges af enhver, der som Arving efter ham eller af anden Grund har retlig Interesse i at faa Spørgsmaalet om Faderskabet afgjort. Sagen maa i dette Tilfælde anlægges inden 6 Maaneder efter, at den paagældende har faaet Kundskab om Barnets Fødsel og Mandens Død.

§ 4.

Fødes et Barn, medens Moderen er gift, eller efter at hendes Ægteskab er ophørt, paa en saadan Tid, at Barnet maa være avlet forinden Ægteskabet, anses Barnet som Barn af Ægtemanden, medmindre der i Henhold til Lov af Dags Dato om Børn udenfor Ægteskab eller ifølge Begæring af Ægtemanden rejses Sag til Fastslaaelse af Faderskabet til Barnet, og Ægtemanden ikke ved denne Sag bliver anset som Fader til Barnet. Bliver Ægtemanden anset som bidragspligtig, gælder Reglen i § 5, 2det Stykke.